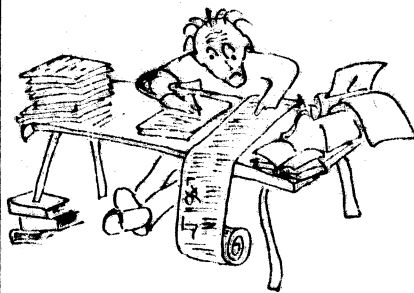

KARRER

Fanceali pofával megegyeszer bele-
túrt a zsebébe, de az üres volt,
mint minden rendes diákzseb. Nyom-
asztotta ez a hiány, tehetetlen
dühvel gondolt a büfében órá váró
melegszendvicse, amit valószínűleg
más, pénzesebb ember kedvéért dug-
nak majd be a sütőbe. Türelmetlen
gyomra hajtotta magát a milliószer
végiggondolt gondolatok közé, ho-
gyan lehetne pénzt szerezni, és
egyéltalán, a kellemes diákeveket
egyszer és mindenkorra gondtalanná
vázsolni. Töprengett, gyötörte
magát, s egyszer csak, mikor valami
egészen méssal volt elfoglalva, rá-
jött. Széles vigyor ült ki arcára,
milyen egyszerű! És micsoda lehető-
ség! Oriási! Most megvan, gondolta,
és tankörtársai furcsán néztek rá.
Ő azonban ezzel nem törődött, inkább
elkezdett tőkét gyűjteni a NAGY
VÁLLALKOZÁSHOZ. Körbejárta az összes
„Jövő Mérnöké”-t érülő helyet egy
csavarhúzóval a kezében, vissza-
vitte az üvegeket a közértbe, oldal-
ba vágott legalább ötven telefon-
fülkét, majd az összeggel besétált
az ÁPISZ-ba. Az egész pénzen indi-
gót és írólapot vett, majd kísér-
teties arccal beült a hétfő reggel
8-kor kezdődő mechanika előadásra,
mégpedig az első padba. Lázasan
jegyzetelni kezdett egyszerre két,
egymás mellé tett papír- és indigó-
csomón. Szépen írt, szépen rajzolt,
minden fontosat rögzített, -társai
röhögtek rajta, galacsinnal dobál-
ták. Némán túrta, csak akkor szól-
talt meg fennhangon, mikor 10-11
óra felé már megérkezett a hallga-
tóság nagyobbik fele. Eladásra ki-
nálna a sokszorosított előadás
jegyzeteket. Mivel történetesen
ZH példákra is szó volt bennük,
mind egy szálig elkeltok, 10/db-
ért. Sokan megmosolyogták, de aki-
nek tényleg kellett a jegyzet, az
szívesen fizetett. Szorgalmasan

járt a kisebb népszerűségnek ör-
vendő előadásokra, és írt, írogat-
tott. Lassan felgyűlt neki egy
egész halom jegyzet, mikor eljött
a vizsgaidőszak. Hallgatótársai
most már tisztelettel ejtették ki
a nevét, mindenki igyekezett a ba-
rátja lenni. Jó áron adta el az
éves jegyzeteket, és mikor kezdett
fogyni a készlet, már csak kölcsön-
zott. A legnagyobb örömet mégis
az jelentette számára, mikor az
egyik tanár komoly összeget aján-
lott fel valamelyik példányért,
s nyomtatott jegyzet kiegészíté-
séhez. Ez újabb ötletet adott: mi
lenne, ha ő is nyomtatásban sok-
szorosítaná? Szerzett egy ócska

stencilgép, és hogy ez is ki le-
gyen használva, bevett az üzletbe
egy másik karon tanuló hallgatót.
Ezentúl ketten írtak, rajzoltak,
este pedig hajtották a gép karját.

Anyagi helyzete lassan megvál-
tozott, már nem túrta hiába a zse-
bét, sőt gyakran félórát töltött
kiadásainak és bevételeinek összo-
írásával. Már haszna is volt: mi-
vel minden előadáson ott ült és
figyelt, ugrásszerűen fejlődött a
tanulmányi eredménye. Egy év múlva
megkapta a Népköztársasági Üsztön-
díjat, és ebből felbőrelte pár ba-
rátját, hogy indigóval járjanak
előadásra.

Az üzlet lassan beindult, az e-
gész egyetemen folyó összes előa-
dásról volt már híres és jó jegyzé-
te. Fokozatosan visszavonult a köz-
vetlen munkától, inkább csak irá-
nyított. Sokat kezdett hiányozni,
ezért rákényszerült a különböző
igazolások beszerzésére. Hamar
észrevette az ebben rejlő lehető-
ségeket, és egy kezdő orvos ismer-
rösét alaposan lefizette. Majta
keresztül a szakorvosi ágak min-
den fajta igazolását meg tudta
szerezni, a nögyógyászatól egé-
szen az idegsebészetig. Az igazo-
lások robbanásszerűen terjedtek,
keresletük és árak szinte az égig
szokótt.

Ekkor már egyáltalán nem jart
az egyetemre /helyettesét küldte
be/, hanem hozzalátott a többi fel-
sőbboktatási intézmény beszerzésé-
hez. Diákgyűléseket jól fizette,
vidékre küldte őket tárgyalni,
„jegyzeteket” szerezni. A következő
lépésben műszaki rajzolókat, konst-
ruktőröket alkalmazott, akik napi
munkájuk után hozzaláttak az év-
folyamtervek, feladatok megterve-
zéséhez, megrajzolásához.

Dőlt hozzá a pénz, negyedéves
korára már fehér Mercedeszsol járt,
és a Ruzsodombon lakott egy hatozo-
bás villában. Közben az egyetemek,
főiskolák teljesen névtelenségé vál-
tak, nem sok hiányzott, hogy kész
diplomaterveket, okleveleket le-
hessen vásárolni a SUPERKORRUPT-
monopóliumtól.

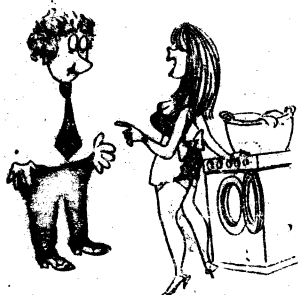
A diákok, akik ilyen módon fol-
szabadultak, megszokni, ügykedni,
dolgozni kezdték, s egyáltalán
nem voltak már vékonypórák, ne-
vátva fizették ki a SUPERKORRUPT
nem éppen alacsony árait. Úgy tűnt,
a helyzet javíthatatlan, más okta-
tási formákat kellett kialakítani,
mert a jelenlegi teljesen befulladt.
A monopólium dlt, virágzott, nem

egy tanár vált alkalmazottá - orisai összegekért adták el a ZH példákat.

Ekkor azonban történt valami, amire senki nem számított: az egyik előadáson megjelent egy fehér köpenyes, fiatal tanár. Az egész évfolyam helyett csak a fizetett jegyzők ültek ott: várták az anyagot. A tanár csendesesen kezdett beszélni, majd fokozatosan tübbe jött, magyarázott, mutatott, kísérletezett, lelkesen és kedvvel adta át tudását. Ez zavarba hozta a jegyzőket, páran elfelejtettek indigót betenni, de a legtöbben csak tátott szájjal hallgatták. És hallgatták mindazok, akiknek fülébe jutott a hír, a mesébe illő előadóról. Tódultak a diákok, mindenki személyesen akarta élvezni a szuggesztív erejű tanár óráit, akit egyre több felé hívtak: szüntesse meg minden iskolában az unalmat, a korrupciót. A láz átterjedt mindenkire, semmi szükség nem volt már igazolásra, pénzért vett jegyzetre, hiszen a diákok ott akartak ülni a föllelkésült tanárok előadásain, saját fülükkel hallani a csodát. A SUPERKORRUPT recsegve ropogva összeomlott, romjai fölött pedig vezérré emelkedett az egyszerű kis tanár, aki az egészet kirobbantotta.

Mosolyogva szemlélte művét, majd beült fehér Mercedesébe, és hazahajtott hatszobás rózsadombi villájába.

Hemza István
561. tk.

— Látod, milyen hófehérre mostam az ingedét!

MORÁL ÉS TÁRSAI

Válasz

Végigolvasva a cikksorozatot, nem hagy békén a kisorög, hogy ne fűzem hozzá a véleményemet. Először is: dicséretes, ha valakinek van mondenivalója, még inkább az, ha azt szóvá / betűvé / is teszi, és végképp az, ha össze is tudja fogni. De ennyi mindent egybevenni...! De ezt még meg lehetne emésztetni, ha lenne valami köze az egyik - önmagában tényleg érdekes és tartalmas - gondolatnak a másikhoz. Egybevegyíteni viszont ilyesmiket, és úgy írni róluk, hogy „végül minden összefügg...”; ez még a felszínen is banális, amellett, hogy csak az író szándéka kapcsolja őket egybe. Tény, objektivitás, semmilyen javítani akaró szándékkal nem befolyásolható valóság, hogy morális és morális kérdés között különbség van. Olyan ló és számár, amely nem fial észvert. Legfeljebb ilyen etikai, zürzavaros konglomerátumot.

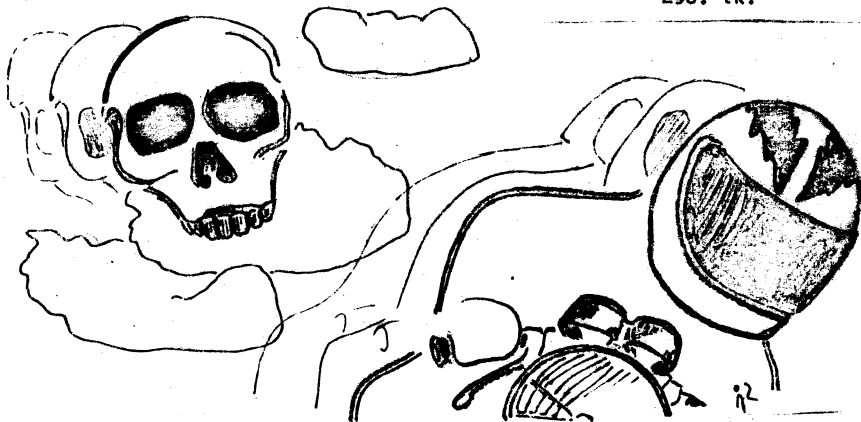
Bár már előttem megtették, hadd szóljak az ennes leginkább bosszantó gondolathoz, a „hétköznapi forradalmiság”-hoz, a „sokszínű szürkeség”-hez. Ha egyszer szürke, akkor szürke; vagy elfogadjuk, vagy átfestjük - de ha sokáig bámuljuk, és végül tényleg sokszínűnek látjuk, nem a lényegig jutottunk el. Csak éppen káprázik a

szemünk. Megint a valóság el nem fogadása! Változtassuk meg! De ne mondjuk, hogy nem olyan, amilyen!

Fenntartva, hogy a cikkhez /cikkekhez /, és nem a hozzászóláshoz szólok hozzá: szép, ha valaki idézetekkel támasztja alá véleményét. Elfogadom, hogy a bizonyítás eszköze feltétele más gondolatának idézése - de nem elégséges. Idézetek halmozából nem lesz új oldalról megvilágítva az, amiről idézünk - főleg, ha a hozzáfűzöttek csak az idézet bővítésére szorítkoznak. Emellett a bizonytalanság is kiérződik. Ne legyen mankó az, ami az érvek támasza!

Derek dolog olyanról moralizálni, amiről annyian azelőtt. Nincs igazán lerágott csont! Írjunk bátran etikai kérdésekről. Csak éppen azt nem ártana meggondolni előtte, hogy mi haszna, mi célja újra és újra megfogalmazni, átfogalmazni dolgokat. Természetes, hogy az egyszer elszajkózott dolgokra nem figyel oda senki. Fárasztó. Még ha igaz is. Még ha fontos is. Hűsbavágó kérdéseket egyen lehet csapni az agyon-értekezéssel. Egyszer-kétszer beszéljünk ilyesmiről - akkor a lényegről: átgondoltan, világosan és egyértelműen. És akkor oda fognak figyelni. Próbáljuk ki...

Dorozsmai Károly
296. tk.

Öt egyszerűen meghal.

Az építőtáborról Boncsér Sanyival folytattam beszélgetést, aki már öreg rókanak számít Lacházán.

- Negyedszer voltam idén táborban. Első után, mint táborozó. Akkor 70-80 fős turnusok voltak. Jó híre volt a tábornak, bár akkor még fadetlen volt a fürdő, és meleg víz sem volt.

- Milyen volt a tábor összetétele?

- Főleg közlekedés és vegyész kariak meg orvosok voltak. A következő évben - akkor már táborvezető helyettes voltam - nemzetközi volt a tábor. Kb. 20 külföldivel dolgoztunk. Tavaly már csökkent az érdeklődés. Az első két turnusban 40-40 fő, az utolsóban 20 fő dolgozott. Idén már csak két turnus volt, 30 ill. 40 fős. Az elsőben 1, a másodikban 2 közlekedés kari hallgató volt.

- Ennyien is jelentkeztek?

- Nem. Az első turnusba heten jelentkeztek, de kettő lemondta, négyen pedig nem jöttek el. Két első az NDK munkavállalás miatt mondta le. Nem értem, hogyan kaphattak engedélyt, hiszen építő-táborba nem voltak.

- A létszámcsökkenés csak a lacházi táborban jelentkezett, vagy más egyetemi táborban is?

- A többiekben is. Még a nemzet-

közi táborok iránt is csökkent az érdeklődés. Pedig az elsőököknek, akiknek egy hónapot kell dolgozni, beszámítana az a két hét.

- Minek tulajdonítod ezt a visszaesést?

- A propaganda hiányának. Egyetemi szinten kifelé jobb volt a propaganda, de befelé minimális. Kari propaganda szinte egyáltalán nem volt. Én nem érzem kötelességemnek, hogy még táborozókat is szervezzek. Ez a KV szervező titkár feladata lenne. A vegyészeknél sokkal nagyobb figyel-

met fordítottak a propagandára.

- Az őszi mezőgazdasági munka nem csökkenti az érdeklődést?

- Nem érzek összefüggést. Lacházán végül is pihenni lehet. A munka nem megerőltető.

- Milyen szabadidős programokat szerveztetek, s ezek mennyire „jöttek be”?

- Hat - hét estére csináltunk programot turnusonként. Ebbe benne volt a tábortűz, a filmvetítés, Sebestyén Zoltán Karinthy estje, az EAST együttes koncertje. Boncz Géza az első turnusba nem tudott eljönni, de a másodikba ott volt.

- Milyen a kapcsolat a TSZ vezetőivel?

- Jó. Mindenben segítenek nekünk. A közvetlen munkairányítókkal is jó a kapcsolat. Fennakadás nem volt, mindig biztosították a munkalehetőségeket.

- Nem volt megerőltető, hogy a főrendező mellett még táborvezető is voltál?

- Nem. Csak három nap nem tudtam ott lenni emiatt a táborban. Kiss Gyula azonban mindenben helyettesíteni tudott. Már ő is harmadik éve volt Lacházán. Tulajdonképpen ő is lehetett volna a táborvezető.

- Minek tulajdonítod, hogy már évek óta az aktuális E főrendező a lacházi táborvezető?

- Az E főrendezőnek már van gyakorlat a munka megszervezésében. Van olyan bázisa, amire nyugodtan építhet. Az évközben kialakuló munkakapcsolatok jól kamatoznak nyáron is. Hiszen nagy előny, ha összeszokott emberek dolgoznak együtt. Nyilvánvaló tehát, hogy egy E főrendező, ha teheti a rendezők közül választja ki a munkatársait. S mivel a következő évi táborvezetőre ő tesz javaslatot, olyat javasol, aki már rendelkezik helyismerettel, akít kipróbált, és alkalmasnak tart. Ha olyan valakit küldenek, aki még nem volt Lacházán, vagy csak mint táborozó, az ott egyszerűen meghal. Mivel ez az E klubban is hasonlóan van, az utóbbi időben a táborvezető és a főrendező ugyanaz volt. Megjegyzem még, hogy a kulturális programok szervezésénél a személyes ismeretség rengeteget számít. A napi 10f/fő kulturális keretét idén sem léptük túl, s azt hiszem ez másnak nehezebben sikerült volna.

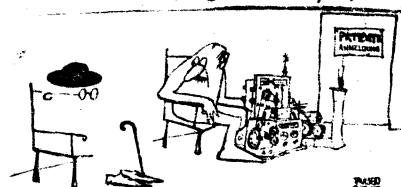
- Milyen volt idén a tábor gazdasági mérlege?

- 7000 Ft nyereség volt.

- Tavaly úgy tudom, 20 ezer volt.

- Igen, de az három turnusban, és a táborvezetők tiszteletdíjával együtt.

(folyt. 4. old.) →

KÖZHIR

VÁLASZ ALMA ÜGYBEN

- Mennyi tiszteletdíjat kapnak a táborvezetők?
- A szerződés szerint a tábor-átlag 120 %-át, de legalább 100ft-ot naponta.
- Mennyit fizet a TSZ a szedésért?
- A cseresznyéért 3ft-ot, a meggyéért 2,50ft-ot kilónként.
- Mennyi a napi kiadás egy táborlakóra?
- Ebéd, vacsora 45ft, reggeli, tízórai 15ft, tehát összesen 60ft.
- Milyen volt az idei táborátlag?
- Idén sok volt az eső miatti állás. Ha ezt nem számoljuk, akkor 31kg naponta. Ehhez azonban hozzá kell még tenni, hogy idén nagyon rossz volt a termés.

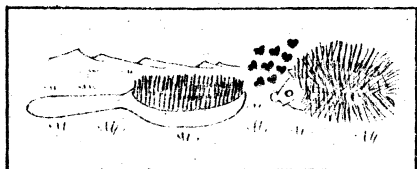
Reméljük, jövőre jobb lesz, s többen döntenek úgy, hogy a nyár egy részét a meggyesben töltik. Talán a megfelelő propagandával és a szakmai gyakorlatok idejének ésszerű rövidítésével ez elérhető.

- pi -

LOVE STORY

A fiú és a lány kézenfogva, bátorító pillantásokat egymásra vetve lépett be. Halkan becsukták maguk mögött az ajtót, várakozásteli csend szállt közük. Csak gyors, kapkodó mozdulataik nesze hallatszott.

- Na, hogy tetszik? - kérdezte szégyenlős mosollyal a lány.
- Gyönyörű! - suttogta a fiú. - És neked? Nem találod kicsinek?
- A, dehogyl!
- Jó volt! - mondta kis idő múlva boldog meglepedettséggel hangjában a fiú.
- Nagyon jó volt! - áradozott a lány.

Néhány perc múlva, kéz a kézben, arcukon az elmúlt percek szép emlékeivel, hónuk alatt kis csomaggal léptek ki - a cipőboltból.

- 1. k. -

Nem túlzottan lelkesedem a sajtóvitákért, különösen olyan témában, ahol a vitát az okozza, hogy az egyik fél véleményét döntően hallomásokra építi. Így van ez a „Nem almás az ügy” c. cikkkel is.

A cikk egy sor helytelen információra épül; ezeket szeretném most korrigálni.

Az első ilyen /véleményem szerint nem túlzottan fontos/ tévedés az, amikor a szerző azt írja, hogy a Szamosmenti Á.G. a MÉM-hez fordult a 7. turnus miatt s nem közvetlenül a vele szerződésben álló BME-hez. A pontosság kedvéért a Szamosmenti Állami Tangazdaság igazgatója az 5627.III. 39/80.sz. levelét a BME rektorához címezte. /A nagyobb pontosság kedvéért a levél BME iktatószáma: 1891/80/.

Ez persze - ismétlem - lényegtelen, fontosabb ennél az attól való féltélem /kicsit mesterkéltséget/, hogy az egy hetes csúszás miatt a vizsgaidőszakban is lesz ZH. Tény, hogy az ötödévesek ütemtervébe a 7. oktatási héten is van számonkérés, ZH, tanulmányi kirándulás, stb. Erre a tényre azonban a kar vezetői is rájártak, de időben intézkedtek. Sőt! Hecsek a 7. oktatási hetet vizsgálták meg, hanem a 8-at is. Azért, hogy ha egy tanulóörnek mondjuk a 8. hat első napjaiban lenne számonkérése, ezt a hallgatók-hal való megbeszélés alapján át-öneltek egy másik időpontra. Szóval nem kell rólni attól, hogy az V. éveknek a vizsgaidőszak első hetében két vizsga mellett még négy rajzot kell beadni, öt tárgyból pedig ZH-t írni. Egy se lesz. Es ezt már a szoborforgó cikk megjelenése előtt is tudta a DH. Csak meg kellett volna kérdezni.

A cikk szerzője nem tudja: mi készítette az egyetem vezetőit arra, hogy az ötödévesekből egy pótturust állítson ki. A válasz nagyon egyszerű: a kényszer. Ezek:

- az alma érésében 10-12 napos késés van.
- eddig az időjárás kedvezőtlen volta miatt több munkanap esett ki a tervezettnél;
- a gazdaságban az előző évhez képest kevesebb a saját munkaerő.

Azt is el kell mondani, hogy a gazdaság - mielőtt a BME-hez fordult volna - más intézményeket is megkeresett, de valamennyi kar elkötelezte magát. Nem volt más lehetőségük a mintegy 300 vagon alma megmentésére, mint az hogy az ötödévesek segítségét kérjék.

Ez tehát a valós helyzet.

S végül a cikk néhány következtetésére reagálok. Egyetértek a következőkkel:

1. Szívesebben mentek volna ötödéveseink, ha előre tudják, hogy menni kell, és együtt mentek volna a kar többi évfolyamaival. /Sem az egyetem, sem pedig a kar vezetői, de még az AD vezetői sem láthatták ezt előre. Jövőre betervezzük, és ha elmarad, akkor mi leszünk a „jó fiúk”! /

2. Kelletlen, hogy a soproni kirándulást el kell halasztani, lemondó levelet kell írni, szabadkozni kell, újraszervezni. /Az ezzel kapcsolatos többletmunkát, s ha a lemondó levélben lévő szabadkozást az illetékesek meg nem értésével fogadják, az ezzel járó feyelmit is magamra vállalom. /

Nem értek egyet viszont azzal, hogy mindebből a közlekedéskari KISZ szervezet lapja azt a következtetést vonja le, hogy ilyen körülmények között ne számítsen senki „egyetéren munkakedvre”. Arról persze nincs szó, hogy kipirult arccal, dalolva szedjék az almát, de azt igen is elvárjuk a legöregebbjeinktől hogy az I-IV. évesinkhez hasonlóan becsülettel álljanak helyt!

Dr. Simonyi Alfréd
egyetemi docens

KÖZHIR